



Driedorpenroute

Monumenten- en
landschappentocht

Driedorpenroute

Monumenten- en landschappentocht

Praktische info

Traject: 43 → 44 → richting 40 →
Rechts Oude Veldstraat → Links
Brandstraat → Links Bruggesteenweg →
Links Predikherenstraat → 35 → 31 →
98 → 39 → 43

Startplaats: inpijken kan op elk
knooppunt of in Ruiselede (43, A.
Rodenbachstraat), Doomkerke (Kerk,
Brandstraat), Kruiskerke (39)

Lengte: ± 25km

Hoe? Deze fietstocht maak deels
gebruik van de knooppunt-
bewegwijzering van het fietsnetwerk
Brugse Ommeland (kaart Brugse
Ommeland Noord). U volgt gewoon de
groenwitte bewegwijzering. Let op! De
doortocht door Doomkerke is een korte
afwijking van het netwerk.



Inleiding

De landelijke gemeente Ruiselede wordt vaak geprofileerd als het 'Molendorp' omwille van haar link met het verleden waarin diverse windmolens het dagelijks leven in het dorp in grote mate bepaalden. Getuige hiervan zijn nog steeds Hostens Molen en de Knokmolen.

Toch is Ruiselede meer dan dat. De gemeente telt drie parochies – Ruiselede, Kruiskerke en Doomkerke – elk met een bijzondere eigenheid en karakter. Deze woonkernen worden met elkaar verbonden door velden waar gras en diverse oogsten elkaar afwisselen. Daarnaast vormen de bossen in het noorden van de gemeente, samen met de landschappen van het Sint-Pietersveld, het Bulskampveld en Sint-Maria-Aalter (Schoonberg), dé groene long van deze regio.

Ook cultureel erfgoed heeft een plaats in de gemeente. Met o.a. de Onze-Lieve-Vrouw ten Hemelopnemingkerk (Ruiselede), de Sint-Caroluskerk (Doomkerke), het gemeentehuis en de molens is het onroerend erfgoed zeker vertegenwoordigd. Bovendien is de Ruiseleedse dorpskern opgelijst als 'Beschermd dorpszicht' en is de site van het voormalig Rijksopvoedingsgesticht niet enkel beschermd als monument maar ook als landschap.

Deze 'Driedorpenroute' heeft aandacht voor het 'groen' en de monumenten in onze gemeente, en doorkruist hierbij de drie parochies. Tijd voor een kennismaking met het verleden en de toekomst van Ruiselede.

Starten doen we in het Ruiseleedse dorpscentrum (*parking aan het Polenplein, knooppunt 43 volgen - ligt in de A. Rodenbachstraat*).

De omgeving rond de kerk, met uitlopers in de Aalterstraat en de Kasteelstraat is een 'Beschermd Dorpsgezicht'. Binnen dit dorpsgezicht zijn de kerk en het neogotische gemeentehuis de monumentale blikvangers.

Gemeentehuis

Al in 1860 werden de 1^e plannen opgemaakt tot een grondige herinrichting van het dorpscentrum met de bouw van een **gemeentehuis**. Het toekomstige gebouw moest voldoen aan een aantal functievereisten: zowel de gemeentelijke administratie als een lokaal vrederecht inclusief gevangenis en conciërgewoning moesten er gehuisvest worden. De gemeentelijke taken werden vóór de bouw van dergelijk gemeentehuis uitgevoerd vanuit lokale herbergen.

De werken aan de kerk (uitbreiding en bouw nieuwe toren) in 1872-1873 brachten de bouw van een gemeentehuis er rechtover in een stroomversnelling. Het liberale gemeentebestuur wilde er immers een imposant profaan monument tegenover plaatsen. Vandaar dat de volksmond nog steeds beweert, dat de twee torens in rechtstreekse wedijver met elkaar werden opgetrokken.

In 1873 startte men met de bouw van het gemeentehuis, een neogotisch ontwerp van architect Henri de Fernelmont. In 1877 werd het gebouw in gebruik genomen.

Blikvanger is het torentje, dat door twee trappen geflankeerd wordt en een ingang en balkon omvat. De trappen en de toren worden op alle niveaus opgesmukt met diverse sculpturen waaronder heraldische leeuwen en mensen- en dierenkopjes. Aan drie van de vier gevels prijken bovendien de wapenschilden van de (toen 9) provincies. Alle decoraties werden aangebracht in natuursteen. In de voorgevel werd de zogenaamde 'knipvoeg' toegepast: streng afgelijnd, in witte kleur geaccentueerd voegwerk dat uit het gevelwerk springt.

Binnenin valt vooral de monumentale trap op en het fijne schrijnwerk van deuren en scheidingswanden en de originele meubelen die grotendeels het werk waren van lokale ambachtslieden.



foto norbert maes

O.-L.-Vrouw ten Hemelopnemingkerk

De huidige Ruiseleedse **O.-L.-Vrouw ten Hemelopnemingkerk** is – met uitzondering van de kerktoeren die in 1872 gebouwd werd- grotendeels in de jaren 1700 opgetrokken en is een voorbeeld van een kerk in de classicistische laat-barokke stijl. De geschiedenis van het kerkgebouw begint evenwel veel vroeger, wellicht in de 10^{de} eeuw. Oorspronkelijk was de kerk een Romaans gebouwtje deels in plaatselijke veldsteen. Van deze oudste kerk werden in 1960 delen van de fundering aangetroffen. Die eerste kleine kruiskerk uit ca. 900 werd tussen 1100 en 1200 gesloopt en vervangen door een nieuwe, grotere Romaanse kerk. Van deze Romaanse kerk zijn nog slechts enkele muurresten aanwezig.

In de 15^{de} eeuw groeide het gebouw uit tot een vrij grote driebeukige kerk met centrale middentoren. 't *Ons Vrouwe te Ruuslede* was voor 1305 al een (straf)bedevaartplaats met ommegang ter ere van Onze-Lieve-Vrouw, reeds vermeld in 1625. Het gebouw werd tijdens de 16^e, 17^e en 18^e eeuw een aantal keer vernield door oorlog en brand, maar de kerk werd steeds heropgebouwd of hersteld.

Ook tijdens de 20^e eeuw werd het kerkgebouw niet gespaard en liep het heel wat schade op door oorlogsverwoestingen.

Tijdens herstellingswerken (exterieur, 2003-2010) werden sporen teruggevonden van de 18^e-eeuwse polychrome beschildering. De muren werden dan ook volgens de oude polychrome traditie beschilderd in

een monochroom rood op het metselwerk, een okerkleurige kalkverf op de raamomlijstingen en een grijze beschildering op de plint.

Op weg naar knooppunt 44 rijden we door de *Kasteelstraat*, zo genoemd naar de prachtige herenhuizen die in deze straat gebouwd werden tijdens de 19^e eeuw.

Aan het einde van de Kasteelstraat slaan we ter hoogte van het restaurant rechts de Pensionaatstraat in en vervolgens onmiddellijk links de Kruiswegestraat in.

Hostens Molen

Hostens Molen is een ronde stenen stellingmolen. Deze molen, in de 19^e eeuw ook Vincentsmolen genoemd naar de toenmalige eigenaar Jan-Baptist Vincent – in 1834 griffier en olieslager-, was een graan- en oliewindmolen. Hij kreeg in de 20^{ste} eeuw ook de naam Kruiswegemolen of Hostens Molen en is sinds de aankoop door de gemeente in december 1997 ook gekend als gemeentemolen.



De molen werd omstreeks 1774 op een wal gebouwd. Rond 1857 werd hij verhoogd en van een stelling voorzien. In 1865 werd de houten molen afgebroken en vervangen door een stenen windmolen. Omstreeks 1885 werd de molen uitgebreid met een stoommachine om het malen op windstille dagen mogelijk te maken. Hostens Molen is sinds 1949 een beschermd monument.

Na een obusinslag in september 1944 werden grote herstellingswerken uitgevoerd tussen 1956 en 1959, het jaar waarin hij feestelijk werd heropend en de aanzet werd gegeven voor de latere molenfeesten. Omstreeks 1965 viel alle molenactiviteit stil. In 1999 en 2000 werd de molen grondig gerestaureerd en werd ook een nieuwbouw met vergaderzaal en sanitair blok bijgebouwd. De molen werd heropend op 8 september 2001. Deze stenen stellingmolen met drie zolders is 23 meter hoog en heeft wieken met een lengte van 24 meter.

Deze gemeentemolen is elke eerste zondag van de maand open en in werking van 10-12u en 13-16u.

Vlaagtmolen

Verderop vinden we de restanten van de **Vlaagtmolen**. De Vlaagtmolen bestond al in 1368 als een houten graanmolen en hij behoorde bij de heerlijkheid van Vlaagt, een bezit van de Ridders van Malta. In de tweede helft van de 19^e eeuw werd de houten molen afgebroken en in 1867 draaide er voor de eerste maal een nieuwe stenen grondzeiler.

Na een storm verloor de molen zijn kap en wieken. In 1942 werd hij door de Duitsers aangeslagen en met ontvangst- en zendinstallatie ingericht als uitkijkpost. In augustus 1944 werden er Amerikaanse piloten –na een noodlanding in de omgeving – gevangen gehouden. Bij de Duitse aftocht op 2 september 1944 werd het interieur vernield. Momenteel blijft nog steeds de romp zonder kap over.

Aan het einde van de Kruiswegestraat slaan we kort rechts af en dan onmiddellijk links af, de Oude Tieltstraat in.

44 → richting 40 tot Oude Veldstraat aan rechterkant

Na knooppunt 44 volgen we de richting van knooppunt 40. We volgen de Waterwalstraat, de Schoutskruisestraat, en de Scheidingsstraat. Onderweg doorkruisen we een landelijk stukje Ruiselede. Geniet in dit vlakke landschap van de prachtige panorama's, waar je altijd wel een kerktoeren in het vizier hebt.



Hoewel de weg hier af en toe naar rechts afbuigt, toch links aanhouden en de wegwijzers volgen. Let ook op bij het oversteken van de Wingenesteenweg.

Opgelet! We verlaten het knooppunten-netwerk voor een tussenstop in de parochie Doomkerke. Waar het knooppunten-netwerk links afbuigt naar een fietspad dat niet toegankelijk is voor auto's, houdt u rechts aan en blijft u deze weg volgen: de Oude Veldstraat.

Oude Veldstraat tot einde → links

Brandstraat tot einde → links

Bruggesteenweg → 1^e links

Predikherenstraat → 35

Op het einde van de Oude Veldstraat slaat u links de Brandstraat in. Deze straat vormt het hart van de parochie Doomkerke.

Enkele jaren geleden was dit nog een woonkern die gekenmerkt werd door vergrijzing. Het voorbije decennia echter groeide het aantal jonge gezinnen en bloeit het verenigingsleven opnieuw.

Doomkerke

Doomkerke dankt zijn naam aan **pastoor Doom** die in de tweede helft van de 19^e eeuw in de wijk 't Haantje – met financiële ondersteuning van zijn familie en lokale grootgrondbezitters – op tien jaar tijd een ouderlingentehuis, een kostershuis, een pastorie en een kerk liet optrekken. In 1876 kreeg de parochie officieel de naam 'Doomkerke'. Pastoor Doom werd na zijn dood in 1884 begraven in 'zijn' kerk, achter het priesterkoor, tegen de oostelijke kerkgevel.

Kerk

De **Sint-Caroluskerk**, gewijd aan de Heilige Carolus Borromeus wordt soms als 'kathedraal te lande' betiteld. De kathedraal-allure van deze parochiekerk in neogotisch eclecticisme wordt benadrukt door het bijzondere grondplan, de opmerkelijke toren en het rijke en veelkleurige interieur.

De kerk werd gebouwd in de periode 1864-1865 en op 24 mei 1881 door Mgr. Faict geconsacreerd. Het betreft een driebeukige bakstenen kerk op basilicaal plan, onder met leien bedekte zadeldaken.

De toren is asymmetrisch tegen de noordgevel van het hoogkoor aangebouwd. De kerk is volledig overwelfd met kruisribgewelven. Ronde pijlers scheiden het schip van de zijbeuken. Zijbeuken en hoogkoor worden verlicht door spitsboogvensters, de middenbeuk en transepten door natuurstenen roosvensters.

De ingang van de kerk bevindt zich aan westzijde, in een later aangebouwd portaal onder het monumentale roosvenster van de westelijke gevel.

Enkele bijzondere kenmerken in interieur en exterieur trekken onmiddellijk de aandacht: het timpaan boven de hoofdingang waarbij we Pastoor Doom zien, die gesteund door de Heilige Carolus Borromeus zijn kerk opdraagt aan Onze-Lieve-Vrouw, de sierlijke spitsbogen, kruisgewelven en pinakels die de bakstenen kerk decoreren; de prachtige straalgotiek rozetvensters en lancetvensters in grisaillekleur van Frans witsteen.



Het duurde tot 1882 tot het interieur volledig was afgewerkt. Het resultaat was dan ook adembenemend: prachtige neogotische meubilering en polychrome muurschilderingen.

Tijdens de 2^e helft van de 20^e eeuw werd de kerk aan diverse restauratiewerken onderworpen. In 2009-2010 werden interieur en exterieur opnieuw grondig gerenoveerd.

De Sint-Caroluskerk is sinds 1976 een beschermd monument en de directe omgeving errond (kerkhofmuren, pastoriepad,...) is een beschermd landschap

De Sint-Caroluskerk is elke weekdag geopend van 10u tot 16u. Indien dit door omstandigheden niet het geval is, kan u terecht bij Jacques Wylants, Brandstraat 33.

Landschapspark Disveld

Het landschapspark Disveld is een drie hectare groot domein, in de schaduw van de Doomkerkse kerktoren. Het is een puur stukje natuur dat verre uitzichten biedt op het open landschap, de akkers en de nabijgelegen Gallatasbossen.

Met een speelbos, speelweide, speelhoeras, boomgaard en educatieve poel, schapenweide en openlucht theater heeft het tal van plekjes om te ontdekken. Rusten kan op de banken of picknickplaatsen en ravotten kan je in de speeltuin.

In het Disveld start ook de **Parochieveld-wandelroute**.

Het Disveld is open van zonsopgang tot zonsondergang, toegang naast de kerk.



Migratie

Het kleine Doomkerke heeft ook een link met de **VSA!** Tijdens de 19^e en het begin van de 20^e eeuw verlieten heel wat Doomkerkenaren hun vertrouwde parochie om geluk en fortuin te zoeken in Amerika. Vanaf 1888 vertrokken zo'n 300 parochianen (vooral uit economische overwegingen) naar de Nieuwe Wereld waar ze zich vooral vestigden in Moline (Illinois), Detroit en Lansing (Michigan), Mishawaka (Indiana), Baker (Oregon), Los Angeles (Californië) in de USA en in Winnipeg (Manitoba) in Canada. Immigratie naar Amerika en Canada werd er gepromoot door een plaatselijke vertegenwoordiger van de Red Star Line die er in het dorpscafé tickets verkocht voor een reis per passagiersschip naar Amerika.

Vandaar nog steeds **Café New York**, het **Amerikaplein** (kruising met de Bruggesteeweg) en het geboortehuis van **Edward Andries**, de Doomkerkenaar die Belgisch consul werd van West-Illinois en Iowa.

35 → 31 → 98

Wanneer u Doomkerke verlaat en via de Predikherenstraat opnieuw het fietsnetwerk vervoegt aan knooppunt 35 (**opgelet: knooppunt 35 is vanuit uw richting niet zichtbaar en bevindt zich t.h.v. de hoeveslagerij en de Sint-Pietersveldstraat op uw rechterkant**), rijdt u even op grondgebied Wingene (tot knooppunt 98).

Hier maakt u kennis met de imposante radiotorens, het natuurreservaat 'De Gulke Putten' en het landschap van het Sint-Pietersveld.

Radiotorens

Vanuit de Predikherenstraat hebt u een mooi zicht op de **radiotorens** aan uw rechterkant. Deze zendmasten maken deel uit van het zendcentrum van 'Belradio', dat werd uitgebaat door de Regie van Telegraaf en Telefoon van België.

In 1921 werd besloten een dienst voor radioberichtgeving met grote actiestraal op te richten, met het doel België te verbinden met het toenmalige Belgische-Congo en Amerika. Het zendstation met zijn indrukwekkende pylonen (284 meter hoog), werd gebouwd op het grondgebied Ruisselede-Wingene.

De eerste radiotelegraafverbinding, Brussel-New York, werd op 3 oktober 1927 ingehuldigd. Op 1 september 1928 werd de radiotelegraafdienst met de kolonie op korte golven geopend. Vanaf 1927 verzorgde dit station de uitzendingen voor Belradio: de vaste verbindingen met Amerika, later met Belgisch-Congo en met de voornaamste Europese steden.

Vanaf het prille begin werden de zenders ook aangewend voor verkeer met schepen op grote afstand. Vanaf 1928 werd in Wingene ook gestart met radiotelegrafie- en radiotelefonieverbindingen door middel van korte golven.

De installaties werden tijdens de tweede wereldoorlog vernield en weggevoerd. Onmiddellijk na de bevrijding werd gestart met de heropbouw.

In de loop der jaren werden de zendinstallaties en het antennepark geregeld aangepast aan de technische ontwikkelingen. Vandaag zijn de gebouwen eigendom van de Radio Maritieme Diensten maar is het zendcentrum niet meer in gebruik.

De zendmasten hadden een hoogte van 284 meter (bliksemafleider niet meegerekend), de doorsnede aan de basis bedroeg 2,5 x 2,5 meter (op 275m hoogte was dit nog 1,6 x 1,6m). De pylonen waren voorzien van 28 spankabels.

Eveneens in de Predikherenstraat ziet u nog de **woningen van het personeel** dat in het zendcentrum tewerkgesteld was.

Het terrein van het zendstation (100 ha) werd omgevormd tot natuurgebied '**De Gulke Putten**' en wordt beheerd door Natuurpunt. Door het natuurgebied lopen 2 bewegwijzerde wandelingen (Beginpunt wandelingen: OC Wingene, Boskapeldreef 6, 8750 Wingene): rode wandelpad (4 km) en blauwe wandelpad (6 km)



Sint-Pietersveld

Vanaf de 13de eeuw tot aan de Franse Revolutie was de Sint-Pietersabdij te Gent eigenares van dit woest en moerassig heidegebied met lage begroeiing. Vandaar de naam Sint-Pietersveld die men gaf aan de 'zandvleuge', een driehoekige strook onvruchtbare zandgrond op het grondgebied van Ruiselede-Doomkerke en geklemd tussen Wingene en Aalter. Het Sint-Pietersveld werd als landschap beschermd omwille van de bijzondere esthetische, historische, natuurwetenschappelijke en socio-culturele waarde.

Historisch gezien zijn nog duidelijk herkenbare landschappelijke structuren van de opeenvolgende ontginningsfasen aanwezig, met een grote verscheidenheid aan goed bewaarde overblijfselen van de veldperiode en de ontginningsperiode.

Opvallend hierdoor is de drevenstructuur met dambordpatroon en vierkante percelen. Daarnaast is ook het nog grotendeels gaaf bewaarde patrimonium van het voormalige Rijksopvoedingsgesticht en de Radio Maritieme Diensten, een belangrijke historische troef met een mooie ontwikkelingsgeschiedenis. Bovendien vormen de aanwezige gebouwen een duidelijke verwijzing naar de pedagogische geschiedenis van de site.



De natuurwetenschappelijke waarde van het gebied wordt onder meer bepaald door de aanwezigheid van typische, weinig gestoorde bodemprofielen, een zeer hoge biodiversiteit en de aanwezigheid van zeldzame fauna en flora en een goede waterkwaliteit.

Rijksopvoedingsgesticht

Opgelet! Wanneer u de knooppunten 35, 31 en 98 volgt en dan verder op weg naar Kruiskerke (43) rijdt, passeert u de terreinen van het voormalige Rijksopvoedingsgesticht slechts van op een afstand. Ziet u het hoofdgebouw graag van dichterbij, dan kan u net voor knooppunt 98 rechts de Bruggesteenweg inrijden.

De gebouwen van het voormalige **Rijksopvoedingsgesticht** werden als (industriële) monument beschermd en vormen een voorbeeld van verzorgde

fabrieksarchitectuur (in 1836 opgetrokken als suikerraffinaderij) met neoclassicistische kenmerken, getypeerd door de symmetrische en horizontale opbouw met centraal driehoekig fronton.

Op de site werd in 1849 gestart met een heropvoedingsschool (met landbouw-inrichting) ten behoeve van verwaarloosde en criminele jongeren die tijdens de economische crisis in 1840 in Vlaanderen in grote aantallen aanwezig waren. De agrarische opleiding stond er centraal, wat leidde tot de bouw van het hoevecomplex en de verdere ontginning van de omliggende heide.

Vanaf 1852 werd naast de landbouwopleiding ook elementair zeevaart-onderricht gegeven om de jongens als matroos werk te verschaffen op de lange omvaart. Een schoolschip werd opgericht in een ronde vijver op grondgebied Wingene. Deze opleiding was zo succesvol dat men in 1854 besloot om een bijhuis, beter gekend als de succursale (dat u tussen knooppunt 35 en 31 al ontdekte), te bouwen.

Vanaf 1891 liep de matrozenschool leeg en werd ze opgedoekt. In 1913 werd het schip ontmanteld en in 1930 werd de succursale overgedragen aan de toenmalige Regie van Telegrafie en Telefonie.

De hervormingsinstelling (vanaf 1890 'rijksweldadigheidsschool' en vanaf 1921 'rijksopvoedingsgesticht') beschikte over een eigen **begraafplaats** bij het kruispunt van de Bruggesteenweg en de Maria-Aalterstraat.

In 1854 werd daar een kalvariekapel gebouwd (net voor knooppunt 98).

Reeds in 1934 kwam een deel van de gebouwen en de boerderij onder het beheer van het ministerie van justitie. Vandaag is hier het Penitentiair Landbouwcentrum (PLC), een halfopen gevangenis waar mannen van alle leeftijden hun straf uitzitten. Dit is een rijkslandbouwbedrijf met een open regime.



Aan knooppunt 31 slaat u rechts af en steekt u de Bruggesteeweg over richting knooppunt 98 (Kiplo, rechtsaf).

98 → 39

U doorkruiste reeds het Sint-Pietersveld, een mooi stukje natuur in het noorden van Ruislede.

We zetten de fietstocht verder en blijven in een groene omgeving. Tussen het Sint-Pietersveld en Kruiskerke liggen immers diverse bossen: De Vorte Bossen, de Gallatasbossen, het Slangebos en het Parochieveldbos.

Hierbij volgen we de straten Kiplo, Savooien, Bosdreef, Hooggoed, de Krommekeerstraat (rechts) en de Kruisbergstraat (links)

In de Kruisbergstraat ziet u aan uw linkerzijde het Parochieveldbos en de prachtige Visserij (vijver). Rechts liggen de 'Vorte Bossen'.



Op dezelfde site is ook de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg (jongens) 'De Zande' gesitueerd. De instelling is nu een buitendienst van de Administratie Gezin en Welzijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De **vzw Open Sint-Pietersveld** verzorgt er tal van toeristische en educatieve initiatieven voor groepen en scholieren. In 1999 werd op de site tevens het Streekcentrum Open Sint-Pietersveld ter ontsluiting van de omgeving opgericht.

Het Parochieveld is een openbaar bos, toegankelijk via de Krommekeerstraat of via de Kruisbergstraat. Het bos is enkel toegankelijk voor wandelaars, niet voor ruiters en fietsers. Een deel van de wandelpaden van het bos zijn opgenomen in de **Parochieveld-wandelroute** (8,5km).

Een klein deel van het bos wordt gebruikt als speelbos. In dit deel kunnen de kinderen vrij spelen in de natuur. Het speelbos is gelegen langs de Planterijstraat.



Aanpalend ligt ook het Vredesbos, dat bebost werd in het kader van een campagne tegen kernwapens én het Geboortebos met bomen die symbool staan voor alle Ruiseleedse borelingen.

De parochie Kruiskerke (het Ruiseleeds Veld of 't Parochieveld) is de jongste Ruiseleedse parochie en werd pas opgericht in 1947. Kruiskerke is slechts enkele straten groot, maar heeft wel een eigen school en kerkgebouw. De **kerk** is geen beschermd monument.

We volgen de Kruiskerkestraat, de Klaphullestraat, Zandvleugestraat en de Zandstraat. In de Zandvleugestraat bemerkt u vast de mooie hoeve Poelvoorde, een voormalig leen van de heerlijkheid van Hansbeke en volgens de gevelankers daterend van 1777. De hele site met neerhof, opperhof, motte en omwalling gaat echter terug tot in de 14^e eeuw.

Vervolgens komen we in de wijk Axpoele (oude heerlijkheid) terecht. Hoewel het rustige landschap het niet verraaft, was dit gebied in een ver verleden het toneel van bloedige gevechten!

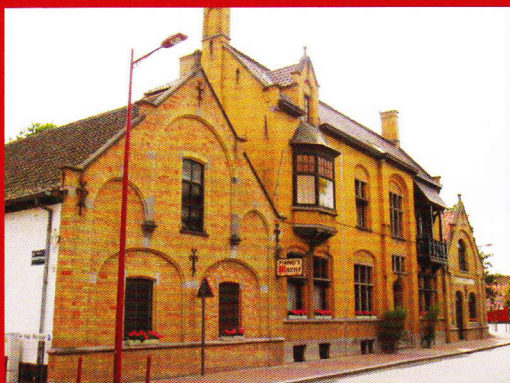
Hier werd immers in 1128 de '**Slag van Axpoele**' uitgevochten, een militair treffen tussen Diederik van den Elzas en Willem van Normandië, na de moord op Karel de Goede in Brugge (1127).

Via de Wantestraat en Aalterstraat komen we opnieuw in het Ruiseleedse centrum terecht.

Hier passeren we de **Vredeskapel** (gebouwd in 1946, als bedanking voor de bevrijding door Poolse troepen in 1944) en het als monument beschermde herenhuis (Aalterstraat nr. 7).



Nog bijzonder in deze straat is het huis en pianomuseum van Pianogigant Maene (Aalterstraat 4). Bedrijfsleider Chris Maene nam de zaak en het huis over van zijn ouders en woont hier nog steeds. De firma Maene heeft een nieuw complex in de industriezone maar heeft ook filialen in Gent, Antwerpen en Brussel.



Tot slot...

Deze route voerde u langs de drie Ruiseleedse parochies of dorpen en liet u kennismaken met onze monumenten en landschappen.

Extra wetenschappelijke uitleg over onze monumenten vindt u terug in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed van het VIOE op www.vioe.be

Aanraders die niet in deze brochure werden opgenomen zijn ook:

- Blues&Jazzclub Banana Peel (Akkerweg)
- Brouwerij Urthel (Krommekeerstraat)
- De Knokmolen (Knokstraat)

Voor een hapje of drankje onderweg (langs de route) kan u terecht bij:

- Marktcafé De Plaetse (Ruiselede)
- Café Pallieter (Ruiselede)
- Restaurant De Lekkerbek (Ruiselede)
- Restaurant De Fijnproever (Ruiselede)
- Restaurant Tafel 10 (Ruiselede)
- Kaas- en ijshoeve De Klimop, Schoutskruisestraat 11 (Ruiselede)
- Café De Nieuwe Muide (Ruiselede)
- Café New York (Doomkerke)
- Restaurant De Radio (Doomkerke)
- Restaurant De Scheve Mutse (Kruiskerke)

Meer info vindt u op de websites van deze zaken.

Voor meer toeristische brochures,
wandelen- en fietskaarten of informatie
over aangehaalde monumenten kan u
terecht bij het gemeentebestuur:

Dienst Toerisme

✉ Gemeentehuis, Markt 1, 8755

Ruiselede

☎ 051/70-84-10

💻 www.ruiselede.be

✉ toerisme@ruiselede.be

Colofon

De fietstocht 'Driedorpenroute' is een
initiatief van de Ruiseleedse cultuur-
dienst n.a.v. Open Monumentendag
2012.

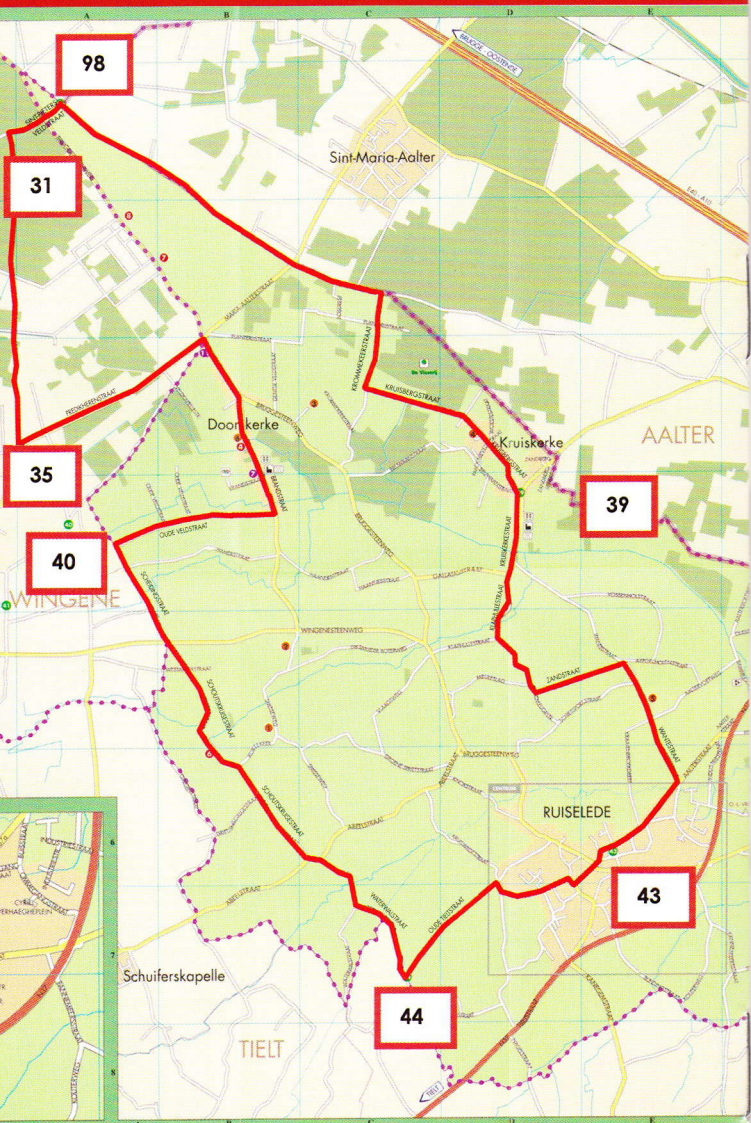
Tekst en samenstelling: Annelies Van
Tomme, www.ruiselede.be, Inventaris
Bouwkundig Erfgoed VIOE,
Heemkundige Kring Oud Ruysselede

Foto's: gemeentelijke diensten, Norbert
Maes, Westtoer, [www.vlaanderen-
vakantieland.be](http://www.vlaanderen-
vakantieland.be), www.vildaphoto.net,
www.belgiumview.com, VIOE

Foto cover: Westtoer

Knooppuntennetwerk: Westtoer





Route: 43 – 44 – richting 40 tot aan rechts Oude Veldstraat – links Brandstraat – links Bruggesteenweg – links Predikherenstraat – 35 – 31 – 98 – 39 – 43